

РЕШЕНИЕ

№ 1067

гр. София, 20.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,
в публично заседание на 26.01.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **4910** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Образувано е по жалба на Н. Х. М. ЕГН 39086317026, от [населено място],[жк][жилищен адрес] ап.28 чрез адв.А. Д. –К. със съдебен адрес –гр.С.,[жк] [улица], ет.3, офис 1 срещу Решение № 2153-21-200 от 09.05.2022 г. на директора на ТП на НОИ-С. град, с което е оставена без уважение жалба № 14061/22.04.2021г. на Н. Х. М. срещу Разпореждане № [ЕГН]/1 от 08.01.2021. на длъжностно лице по ПО. В жалбата с излагат аргументи, че оспореното решение е незаконосъобразно. Твърди се, че неправилно е определен осигурителният стаж на жалбоподателя. Моли се решението да бъде отменено. Твърди се, че пенсията на жалбоподателя не е преизчислявана и актуализирана в съответствие с действащите нормативни правила.

В съдебно заседание жалбоподателят не се представлява. От процесуалния му представител адв. К. е постъпила молба, в която моли оспореното решение да бъде отменено и преписката да бъде върната на административния орган за ново произнасяне. Претендира разности.

Ответникът - Директорът на ТП на НОИ С.-град – в съдебно заседание се представлява от юрк. М., която оспорва жалбата и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заявление вх. № 45 от 01.09.1989 г. Н. Х. М. е поискал лична пенсия за изслужено време и старост по чл. 2, ал. 1 от Закона за пенсиите /отм./ във връзка с Постановление на Министерския съвет № 40 от 1968 г. Исканата пенсия е отпусната за осигурителен стаж 14 години, 08 месеца и 10 дни от първа категория труд и 16 години и 25 дни от трета, който по силата на приложимите правни норми - чл. 35, ал. 1 от ППЗП /отм./, е превърнат към първа категория труд в размер 24 години, 04 месеца и 01 ден.

На основание § 7, ал. 1 от ПРЗ на КСО, с Разпореждане № [ЕГН]/03.07.2000 г., считано от 01.01.2000 г. пенсията е преизчислена за зачетения при отпускането ѝ осигурителен стаж 14 години, 08 месеца и 10 дни като подземен миньор и 16 години и 25 дни от трета категория, като съгласно КСО същият е превърнат на основание чл. 104 от КСО в трета категория труд и е определен в общ размер 60 години, 01 месец и 25 дни.

Видно от пенсионната преписка, с Молба №882354/18.06.2003 г. Н. Х. М. с поискал преизчисляване на пенсията си по реда на чл. 21, ал. 1 от Наредбата за пенсиите за допълнително придобит след пенсионирането осигурителен стаж, като е представил Трудова книжка № 234, обр. УП-3 № 21/19.01.2001 г. от 145 СОУ за периода 01.08.2000 г. - 01.01.2001 г. и обр. УП-3 № 310/10.07.2001 г. за периода 19.01.2001 г. - 19.07.2001 г.

С оглед на горните доказателства, с Разпореждане № 18/09.07.2003 г. на ръководител по ПО, личната пенсия за ОСВ на Н. Х. М. е преизчислена за зачетен осигурителен стаж от втора категория 03 месеца и 14 дни, от трета категория - 18 години и 25 дни, стаж по чл 104, ал. 3 от КСО - 14 години, 08 месеца и 10 дни и общ осигурителен стаж, превърнат към трета категория труд на основание чл. 104 от КСО - 62 години, 06 месеца и 05 дни. В посочените размери на осигурителния стаж са зачетени следните периоди:

- от 01.08.2000 г. до 01.01.2001 г. в размер на 05 месеца в 145 СОУ;
- от 19.01.2001 г. до 19.07.2001 г. в размер на 06 месеца в 145 СОУ.

С Молба вх. № 2121-21-590 от 06.12.2016 г. жалбоподателят отново е поискал преизчисляване на пенсията си по реда на чл. 21, ал. 1 от НПОС, като отново е представил образци УП-3, удостоверяващи горните периоди, както и обр. УП-3 № 597/02.11.2010 г., издаден от 145 СОУ „С. Р.“, за периода 25.09.2009 г. - 01.11.2010 г. в размер на 01 години, 01 месец и 06 дни.

В тази връзка, с Разпореждане № [ЕГН] от 23.02.2017 г. личната пенсия за ОСВ на Н. Х. М. отново е преизчислена за придобит след пенсионирането осигурителен стаж с включен и третият спорен период - от 25.09.2009 г. до 01.11.2010 г. като е зачетен осигурителен стаж. както следва: осигурителен стаж от втора категория 03 месеца и 14 дни, от трета категория - 19 години, 02 месеца и 01 ден, стаж по чл. 104. ал. 3 от КСО - 14 години, 08 месеца и 10 дни и общ осигурителен стаж, превърнат към трета категория труд на основание чл. 104 от КСО - 63 години, 07 месеца и 11 дни.

По Молба № Ц1023-21 -1240/10.12.2020 г. за преизчисляване на личната пенсия за осигурителен стаж и възраст на жалбоподателя, в която излага твърдения, че не е отчетен трудовият му стаж в СО "Редки метали" [населено място] е постановено обжалваното Разпореждане № [ЕГН]/1 от 08.01.2021 г. на длъжностно лице по „ПО“ в ТП на НОИ –С. град, с което е разпореден отказ за изменението ѝ.

Жалбоподателят е предявил в АССГ жалба по ЗУТОССР, без посочен обжалван административен акт, в която сочи, че след пенсионирането си през 1989 г. е работил в 145 СОУ „С. Р.“ от 01.08.2000 г. до 01.01.2001 г., от 19.01.2001 г. до 19.07.2001 г. и

от 25.09.2009 г. до 01.11.2010 г. Последният период не бил зачетен от ТП на НОИ при преизчислението на пенсията му. Неправилно трудовият стаж на жалбоподателя като миньор в размер на една година и един месец бил преобразуван в трета категория труд, което го ощетявало. Направено е искане пенсията да бъде преизчислена, като се зачете стажът от „процесния период“ и жалбоподателят да бъде компенсирани за намаляването на стажа му от първа категория труд.

Във връзка с посочената депозирана в АССГ жалба е постановено Определение № 5905/10.08.2021 г. на АССГ по адм. д. № 4678/2021 г., влязло в сила на 21.09.2021г. с което жалбата е оставена без разглеждане, производството по адм. д. № 4678/2021 г. е прекратено и жалбата срещу Разпореждане № 21192262506/01.07.2017 г. е изпратена по компетентност на длъжностно лице по ПО при ТП на НОИ С. - град.

В изпълнение на съдебното определение и предвид обстоятелството, че не съществува посоченото в определението Разпореждане № 21192262506/01.07.2017 г. с отказ за изменение на отпуснатата лична пенсия за ОСВ /постановено е Разпореждане № [ЕГН]/01.07.2017 г., което не е за преизчисляване на пенсията за осигурителен стаж, придобит след пенсионирането/, с уведомително писмо по чл. 87, ал. 1 от АПК с изх. № 1029-21- 10184# 1/13.12.2021 г. Н. Х. М. е уведомен, че в 7-дневен срок от получаването на писмото следва да уточни кой е обжалваният акт.

В допълнителна молба с вх.№ 1029-21-10184#3 от 10.03.2022г. адресирана до Директора на ТП на НОИ –С. град се твърди, че допълнителния трудов стаж, придобит след пенсионирането на жалбоподателя не е отчетен и не е взет предвид при определяне и актуализиране размера на пенсията му. Твърди се, че допълнителният стаж е отразен надлежно в трудовата книжка на Н. М..

В тази връзка, с оспореното решение е прието, че предмет на обжалване пред административния орган – директора на ТП на НОИ –С. град е Разпореждане № [ЕГН]/1 от 08.01.2021 г. на длъжностно лице по „ПО“ в ТП на НОИ –С. град, с което е разпореден отказ за изменение на пенсията му за осигурителен стаж и възраст.

Пред настоящата съдебна инстанция е приета административната преписка, допълнително представените от административния орган писмени доказателства за компетентност на органа, издал потвърденото от директора на ТП на НОИ –С. град, разпореждане № [ЕГН]/1 от 08.01.2021, както и Разпореждане № [ЕГН]/01.07.2017г., Разпореждане № [ЕГН]/01.07.2018г., Разпореждане № 21192262506/01.07.2019г. и Разпореждане № 21201900394/01.07.2020г. всички на Ръководителя на „ПО“ в ТП на НОИ –С. град, с които е преизчислен и актуализиран размерът на пенсията на жалбоподателя.

По делото е допуснато до изслушване и прието без оспорване от страните заключение на съдебно -счетоводна експертиза, изготвено въз основа на всички писмени доказателства по делото, включително и след запознаване с оригинала на трудовата книжка на жалбоподателя. От заключението на вещото лице се установява, че Н. М. има общо 63 години, 7 месеца и 11 дни трудов стаж, както следва:

- първа категория труд - 14 години, 8 месеца и 10 дни, които приравнени към „трета“ категория труд се равняват на 44 години и 1 месец;
- втора категория труд - 3 месеца и 14 дни, които приравнени към „трета“ категория труд се равняват на 4 месеца и 10 дни;
- трета категория труд - 19 години, 2 месеца и 1 ден.

Общия осигурителен стаж в размер на 63 години, 7 месеца и 11 дни е зачетен от НОИ и същия е ползван при определяне на размера на личната му пенсия, с Разпореждане

№ [ЕГН]/ 23.02.2017-4/2017 г. и Разпореждане № [ЕГН]/ 01.07.2017 г.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Съгласно чл. 117, ал. 1, т. 2, б. „а“ КСО, разпорежданията за отказ или за неправилно определяне или изменение и спиране на пенсиите, добавките и компенсациите към тях се обжалват пред ръководителя на съответното териториално поделение на НОИ. Съгласно чл. 117, ал. 3 КСО, ръководителят на териториалното поделение се произнася по жалбите или исканията с мотивирано решение в едномесечен срок от получаването им. Предвид гореизложеното, процесното решение се явява издадено от компетентен орган. Разпореждане № [ЕГН]/1/08.01.2021 г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване в ТП на НОИ С.-град – М. С., видно от приложената по делото Заповед № 1015-21-92/11.03.2020 г. на директора на ТП на НОИ С.-град, с която на същата е възложено ръководството на пенсионно осигуряване по смисъла на чл.98 ал.1 т.1 и ал.2 и чл.99 ал.1 от Кодекса за социално осигуряване.

Както при издаването на процесното решение, така и на потвърденото с него разпореждане е спазено изискването за форма съгласно чл. 117, ал. 3 и ал. 5 от КСО, вр. чл. 59 от АПК, като горестоящият орган е изложил подробни мотиви, обосноваващи изводите му за неоснователност на подадената пред него жалба. Посочени са фактически и правни основания.

В административното производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Разпоредбата на чл. 99 от КСО предвижда възможност влязлото в сила разпореждане по чл. 98 от КСО да бъде отменено или изменено от органа, който го е издал, по негова инициатива или при инициатива на пенсионера, при лимитативно изброените хипотези в, ал. 1 от същата разпоредба. В частност, когато производството се инициира по искане на пенсионера, то същия следва към заявлението си да представи нови доказателства за осигурителния си стаж и/или осигурителен доход, преди пенсионирането, извън случаите на чл. 70, ал. 17 от КСО или нови доказателства за гражданското си състояние.

Спорът между страните се свежда до това, налице ли са законоустановените предпоставки по чл. 99, ал. 1 от КСО за изменение на отпуснатата на жалбоподателя лична пенсия за осигурителен стаж и възраст.

От пенсионната преписка се установява, че са налице влезли в сила Разпореждане № 18/09.07.2003 г. и Разпореждане № [ЕГН] от 23.02.2017г., с които е преизчислена личната пенсия за осигурителен стаж и възраст на жалбоподателя, въз основа на представени от същия нови писмени доказателства за придобит след пенсионирането осигурителен стаж. Зачетен е осигурителния стаж на жалбоподателя в „СО Р. метали“ [населено място] за периода 04.01.1980-01.09.1989г.

От приетото по делото заключение на съдебно - счетоводна експертиза, което съдът кредитира като обективно и компетентно дадено, се установява, че общия осигурителен стаж на жалбоподателя в размер на 63 години, 7 месеца и 11 дни е зачетен от длъжностното лице по пенсионното осигуряване в ТП на НОИ С.-град и същият е ползван при определяне на размера на личната му пенсия с цитираните по-горе в настоящото решение разпореждания.

В заявлението си, по което е издадено Разпореждане № [ЕГН]/1 от 08.01.2021. на длъжностно лице по ПО, потвърдено с Решение № 2153-21-200 от 09.05.2022 г. на директора на ТП на НОИ-С. град, жалбоподателят не се е позовал на нови доказателства, относно осигурителния си стаж или доход, а не е изложил и

обстоятелства, които биха дали основание на органа да инициира производство сам, като измени или отмени влязлото в сила Разпореждане № [ЕГН] от 23.02.2017 г., с което последно е преизчислена отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст на жалбоподателя.

Съдът приема, че не са били налице предпоставките на чл. 99, ал. 1 от КСО, както правилно е приел и директорът на ТП на НОИ С.-град в решението си. Този извод се потвърждава от приетите по делото писмени доказателства, включително и след преглед на оригинала на трудовата книжка на жалбоподателя, както и от заключението на вещото лице, от което не се установяват факти, оборващи направените от длъжностното лице и от директора на ТП на НОИ С.-град изводи. От събраните доказателства в административното производство, както и от заключението на вещото лице е видно, че размерът на осигурителния стаж към момента на постановяване на оспорения акт е определен правилно от административния орган. По делото не са ангажирани други доказателства, от които да се направи извод в обратна насока.

Съгласно чл. 40, ал. 1 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж/НПОС/, осигурителният стаж се установява с данните, по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, с трудова, служебни, осигурителни книжки и с документ по утвърден образец, а в, ал. 3 е предвидено, че документите по, ал. 1 и, ал. 2 се издават въз основа на ведомости за заплати, други разходооправдателни документи и договори за възлагане на труд. От тази регламентация следва, че първичният документ, в който се съдържат данните за осигурителния стаж на лицето, са ведомостите за заплати, а трудовите, служебни, осигурителни книжки и документите по утвърден образец, са вторични документи, които отразяват вече направените записвания в разплащателните ведомости и затова записванията в книжката от съответния вид/трудова, служебна или осигурителна/ или удостоверението по утвърден образец, трябва да съответстват на записванията във ведомостите. обстоятелствата, които се установяват с трудова книжка или удостоверение обр. УП-3 са такива, които са включени във ведомостите за заплати или други книжа, водени от осигурителя и извлечени от тях, като при несъответствие между записванията във ведомостите от една страна, а от друга - в трудовата книжка или удостоверението на лицето за един и същи период, меродавно е записването във ведомостите, а не обратното. Административният орган не може да приеме един факт за доказан, ако той не е доказан по начина, предвиден в закона, а по отношение доказването на осигурителния стаж, това е начинът, регламентиран в чл. 40 от цитираната Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж/НПОС/. В конкретния случай са приобщени безспорни писмени доказателства, удостоверяващи размерът на осигурителния стаж на жалбоподателя, които не са оспорени от страните по делото и които изцяло са съобразени и отчетени, от административния орган.

Неоснователно е направеното в жалбата възражение, че пенсията на жалбоподателя не е преизчислявана съобразно нормативните изисквания, считано от 01.07.2017 г. Видно от молбата с вх. № Ц1023-21.1240/10.12.2020 г., подадена от жалбоподателя чрез негов пълномощник, твърдението на жалбоподателя е, че не е правилно определен осигурителния му стаж в „СО Р. метали“ [населено място] за периода 04.01.1980-01.09.1989 г. Отправеното до органа искане е да бъде преразгледан само този стаж, като други искания не са направени. Процесното разпореждане касае единствено този стаж, като от административния орган правилно е прието, че не са налице нови доказателства, които да послужат като основание за преразглеждане на

влязлото в сила разпореждане, с което е определен размерът на личната пенсия за осигурителен стаж и възраст на жалбоподателя.

Неоснователно е и направеното в жалбата възражение, че не е извършено преизчисляване на пенсията на жалбоподателя по реда на § 53, ал. 2 от ПЗР на КСО. Следва да бъде посочено, че подобно искане не е направено в подадената от жалбоподателя молба, по която е започнало административното производство, поради което не е имало и задължение за административния орган за произнасяне в тази насока.

С оглед изложеното, оспореното решение, както и потвърденото с него разпореждане, са правилни и законосъобразни, а подадената жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр. с чл. 37 от ЗПП, вр. с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 100 лв.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 61 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. Х. М. , от [населено място],[жк][жилищен адрес] ап.28 чрез адв.А. Д. –К. със съдебен адрес –гр.С.,[жк] [улица], ет.3, офис 1 срещу Решение № 2153-21-200 от 09.05.2022 г. на директора на ТП на НОИ-С. град, с което е оставена без уважение жалба № 14061/22.04.2021г. на на Н. Х. М. срещу Разпореждане № [ЕГН]/1 от 08.01.2021. на длъжностно лице по ПО.

ОСЪЖДА Н. Х. М. ЕГН 39086317026, с адрес: [населено място],[жк][жилищен адрес] да заплати на ТП на НОИ С.-град сумата от 100 лв. /сто/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: